

Svårigheter med att leva i exil

FLERA MILJONER ZIMBABWIER tvingas idag att leva i exil av politiska eller ekonomiska skäl. Det kan vara en fruktansvärd upplevelse.

Eftersom de flesta måste lämna sina hem i all hast, eller till och med fly från dem, har de ingen möjlighet att planera hur deras barn och/eller makar ska klara sig medan de är borta.

För dem som har turen att resa som familj uppstår dilemmat om vem som ska se efter den egendom de kanske har, främst deras hus.

”Många familjer har splittrats på grund av långvarig påtvingad exil, för ofta skils makar åt och vissa påbörjar nya förhållanden som så småningom förstör äktenskapet”, säger Betty Dzimba, sociolog och lärare från Zimbabwe som bor i Durban.

NÄR ETT PAR HAR TUR NOG att lämna landet tillsammans, men lämnar kvar sina barn, är situationen ofta mycket smärtsam och stressande.

Det innebär att föräldrarna måste lämna barnen i någon annans vård, och oavsett hur bra den personen är kan den aldrig uppfostra barnen på samma sätt som de riktiga föräldrarna.

Dzimba menar att de som ser efter barnen ofta försöker vara extra snälla så att barnen inte tas ifrån dem och placeras i fosterhem hos någon annan. Detta beror på att de som tar hand om barnen drar

stor ekonomisk fördel av den utländska valuta som de får av barnets föräldrar för att kunna ta hand om barnen.

Men det leder till att barnen ofta skäms bort alldeles för mycket, och när de väl återförenas med föräldrarna är de helt andra personer än vad föräldrarna förväntade sig, men tyvärr är det då för sent att ändra på dem.

DE SOM LÄMNAR SIN BOSTAD måste även tänka på vem som ska bo i dem. Att hyra ut huset och ta betalt i zimdollar är meningslöst på grund av inflationstakten i landet.

Vissa har valt att låta ett ungt par med ett eller högst två barn bo i huset utan kostnad i hopp om att de ska se efter huset ordentligt. Men många har blivit besvikna över att huset har slitits rejält av hyresgästerna under deras frånvaro.

OCH SJÄLVA LIVET I EXIL är långt från en dans på rosor. Som utlänning blir man ofta föraktfullt behandlad. Dessutom får man mindre betalt för att göra samma jobb som landets medborgare. Det beror på att de vet att man är desperat.

Och det värsta för zimbabwier med att leva i exil är att Mugabe fortfarande verkar vara vid god hälsa, så man vet inte när man kommer att kunna återvända.

ADMIRE MUZIRO